

هغه استاد چي ما پيژندی

«محمد گل نوري»

په گران افغانستان کبني، دادبي اوفلکلوريک تاريخ ريښي ډيري لرغوني دي. دادب گلان ئې په ادبي سيرکبني غورډلي اوځليد لي دي. اودخپلي ځلاور انگي ئې دهيواد گوت، گوت ته ليردولي دي. دهيواد نه بهر اودهيوادپه دننه کبني دخلکوپه زرنواوفکرونوکبني اغيزي بنډلي دي، دغه ادبي او فلکلوريکوڅراغونودتاريخ په اوږدوکبني لاري روښانه کړي دي. اوخپل تاثيرات ئې بنډ لي دي. زمورليکوالانو اودادب پوهانو په دې لاره کبني که ډير يالبرکارونه کړي دي، خو هريوئې دستاينې ورگڼل کيږي. چاه ډير ادبي اثار پريښي دي اوچاه بيا دخپل توان سره لبرليکني کړي دي، خودهر چاه زحمت دقدرورگڼل کيږي. دادب اوفرهنگ مينه والوکه زده کونکي روزلي دي اويائې راتلونکونسلونوته روښانه تاريخي، ادبي اوفلکلوريکي ليکني پر ايښي دي، خپل تاريخ ئې روښانه ساتلی دی.

زمور د گران هيوادافغانستان پښتني شاعرانو، ادبيانو او عالمانوشتون دهيواد دخلانده تاريخ استازيتوب کوي. که څه هم په پښتو هنري ادبياتو کبني دگوتوپه شمير اثارپاته دي، خو برسیره پردې هم زموردهيوادتاريخ پرې روښانه دی. مور ته نوموړی ادبيات يا په ليکلي توگه را پاته سوي دي اويا هم په شفاهي توگه راپاته سوی دي چي مورگته ځيني اخلو.

شفاهي ادبيات په شفاهي توگه ديوه نسل څخه وبل نسل ته دنقلونو، کيسواو افسانو په څيرپاته کيږي. دشفاهي اثارويوه ډيره برخه ورکه سوي هم ده. ځکه چي دخلکوپه ذهنوکبني دانسانانو سره دوخت په تيريدوسره مړه سوي اودمنځه تللي دي، همدغسي موروينوچي ليکلي کتابونه اونويشتي هم ورکي سوی دي، يوازي ئې نومونه پاته دي. هغه شفاهي ادبيات چي ترمورپوري رارسيدلي دي همدغه يوغنيمت شته او شتمنی ده.

ز مور د ادب او فلكور لور شخصيت هغه استاددى چي مدارس پرلوستي دى اوزده كړه مي ځيني كړي ده. (استاد محمد گل نوري صاحب) اوزمور د هيواد تاريخي، فلكوريكه پانگه ئي خوندى ساتلي ده، په دغه برخه كښي دپام وړ خد متونه نه هيريدونكي دي. دخداى بڅښلي محمد گل نوري صاحب ليكنى ډيري دي، خودنړيوالودپام وړ اثر ئي دملى هنداري شهكار نقلونه دي چي د هيواد د گوت، گوت څخه د فرهنگ او كلتور، تولنپيژندني هنداره ده. ځكه ئي نوم مى هنداره ده.

خداى بڅښلى استاد محمد گل نوري؛ د كندهار د ښار اوسيدونكى، په خټه يا قوم نورزى دى اودميا صاحب مشهور ديني عالم لمسى دى. دغه استاد چي زه ئي پيژنم: ټول وخت ئي د كتاب ليكلو، ادب سره سرو كار وو. د خپله ښكلي ځوانى په ليكلو او د افغانستان د فرهنگ په برخه كښي تيره كړه، محمد گل نوري اديب، فاضل پوه او د قلم په ژبه ئي د هيواد ښكلي انځور وړاندې كولاى سو. خداى بڅښلى نوري صاحب نه يوازي په افغانستان كښي بلكى دنړى په گوت، گوت، كښي پلويان اومينه وال درلودله، همدغسي په ختيځ كښي د فلكور او ادب يوه وتلي څيره وه. اودنړى په سترو فلكور پيژندونكو كښي يوه وتلي څيره ده، هغه په ډيره غريبى، پریشانى كښي ډير ستر كارونه ترسره كړه. اودوتيزي ناتوانى په سبب ئي ډير لږ كتابونه خپاره سوي دي، يو ډيره برخه كتابونه ئي لاهم نا چاپه پاته دي چي د هيواد ستره فرهنگي ذخيره گڼل كيږي. دهغه داخبرو وختونو تراژيدي خورا ډيره پریشانونكي ده. زه هغه وخت كوچنى وركى وم (فكر كوم چي د ۱۳ كالوبه وم)، خودغه كيسه مى يادته را ځي چي: زه يوه ورځ دنورو وړو څوپه څير دخپل پلار سره يوځاى د كندهار د دولتي مطبعي د دفتر په لور د كندهار دوخت اطلاعات او كلتور دفتر ته تللم. څه وخت چي د كندهار په چهارسو كښي ښاري سرويس پر خپل تم ځاى ودريدى، نو زما د پلار خداى بڅښلي محمد علم بڅركى سترگي پر يوه سپين ږيري سړي ولگيدلي، نو سمدلاسه ئي زه هم تر لاس ونيولم اودهغه سپين

ريري سري ومخ ته ئي ودرولم، ورزغ ئي كره نوري صاحب دلته څه كوي، نوري صاحب په داسي حال كښي چي خپل دواړه لاسونه ئي ديوه (يوم) پرلاستي تكيه كړي وه اودناتواني څخه يوه اندازه تكانونه ئي هم دلاسو احساسيدل... خدای بخښلي محمد علم بڅركي دنوري صاحب څخه بيا وپوښتل خيريت دي؟. نوري صاحب دلته څه كوي؟.... نوري صاحب په ريزيدلي آوازوويل: بڅركي صاحب ؛ سهاروختي دلمرخاته سره راغلي يم، غواړم چي روزانه مزدوري وكړم، خولا تر اوسه ولاړيم او هيچاه هم دكار غوښتنه نه ده را څخه كړي، نودلته ولاړيم.... ماچي نوموړي سپين ريري وليدي ، دهغه ټوله ريره سپينه سوې وه اووريځي لاهم سپيني سوي وي. اودسورويښتان ئي غټ اوسپيني څوني ئي ترلنگوتي راوتلي وي. دمخ په گونجوكښي ټوله غمونه ، خواري اودردونه ښكاريدل. ماچي په دغه څو شيبوكښي دنوري صاحب خبري دخدای بخښلي محمد علم بڅركي سره واوريدلي ما داسي گومان وكړي چي زه دزمانې ديوه غټ فيلسوف اوناېغه مخ ته ولاړيم ، افسوس مي دځانه سره وكړي چي دغه سترانسان دزمانې ناخوالوڅومره كړ او نوودغه دندې ته مجبوره كړي دي. دغه وخت چي نوري صاحب خبري كوي زما توجو يوځل نوري صاحب اوبل ځل زماپلارته سي، دغه وخت زماپلار هم په يوه غرقه انديښنه كښي دنوري صاحب خبري په غورسره اوري.

پسله هغه چي دخدای بخښلي نوري صاحب خبري زما پلار واوريدلي نو سمدلاسه ئي دنوري صاحب سره خدای او هست يوه مؤقتي مرسته وكړه او په پيره پټه توگه ئي يوه اندازه پيسي په لاس كښي وركښينولي، چي ما خپله هم ونه ليدلي، خو! دنوري صاحب ددير ټينگار سره، سره محمد علم بڅركي دغه ناچيزه پيسي په ومنلي . اوخدای بخښلي نوري صاحب ته ئي دسبا دپاره په دولتي مطبعه كښي دكاربلنه وركړه، دغه وخت خدای بخښلي محمد علم بڅركي دكندهار دمطبعي د مدير په توگه دنده ترسره كوله، مور

بیرته دنوري صاحب څخه رخصت واخيستی اودکندهار داطلاعات او کلتور پرخوایا لوري په بل بناري سرویس کښي راسپاره سو. اوزما دپلار دفتر چی مخکي مي وویل دولتي مطبعه کښی وو. ورغلو، دغه وخت دخدای بڅښلي محمد علم بڅرکی په دفتر کښي ځيني دوستان هم راتلل، نوخدای بڅښلي بڅرکي صاحب دغه کیسه ودوستانوته هم وکړه، ماچي دسترگولیدلی حال لیدلی وو. نومي دنوري صاحب په باب ډیري خبري ددوستانوڅخه واوریدلي هر یوه نوري صاحب پیژنده او په باب ئي ځانگړی ستاینې ددغه لور انسان کولې، نوزه نور هم دغه پيښي ته په ډیر غور سره متوجه سوم.

البته پټه دي پاته نه وي چي دغه وخت خدای بڅښلی محمد علم بڅرکی دکندهار دمطبعي مدير وو. نوري صاحب دوخت حکومت دغه وخت تقاعد کړی وو، نودی مجبور وو، چی دغه سختی ورځنی مزدوری ته مخه کړي. اودغه درنه دنده پر ځان ومنې. که څه هم دغه سخته دنده پردغه عمر باندي دخدای بڅښلي نوري صاحب دپوهي، لياقت، قلمی ژوند او قلمي گوتو سره وړنه وه، نوری صاحب په پوره ایمانداري، لور همت او پښتنی غرور سره دپښتون قوم دپاره ډیر ځان ستړی کړی دی. په ټولو پښتنی سیمو کښي بشپړه څیرنه کړې ده، دپښتنو دودونه ئي په جلا، جلا توگه څیرلي دي، دسباغلي خدای بڅښلي محمد گل نوري صاحب دپښتنو دپاره لیڅي را نغښتی دي اوبې شمیره خدمتونه ئي کړيدي. خودغه ټوله خبري دده په باب دخدای بڅښلي محمد علم بڅرکی په دفتر کښي وسوي.

په سبا خدای بڅښلی محمد گل نوری صاحب دخپلو سپینو پاکوکالیوسره راغلی. اوسمدلاسه خدای بڅښلی محمد علم بڅرکي دطلوع افغان دتصیح په څانگه کښي دمصحیح په توگه پردنده وگماری. او سمدلاسه ئي مکتوب دلزومی اجیر په توگه دکابل دمطبعي اړونده څانگي ته ولیږی. اونوری صاحب ته ئي تنخواه ورحواله کړه، دسباغلي نوری صاحب تنخواه حواله ده خو دکابل چاورواکی نوري صاحب دمقرری مکتوب نه مني او داسی یادونه

کوي : (څه وخت چې يو څوک تقاعدسي بيا اجير هم نه مقرر کيږي.) خو!
خدای بڅښلي محمد علم بڅرکی بياهم دمکتووبونوسلسله جاري ساتی او
چارواکوته خبرورکوی چي:دتصحي په برخه کښي دسخت ضرورت
پربنسټ نوری صاحب ته دغه دنده ورسپارل سوي ده . په دې ارسال او
مرسل کښي يادمکتووبونوپه ليرلو اوراليرلوکښی وختونه تيرسول.خو دمحمد
گل نوری صاحب تنخواه چالانه وه.ترڅو چې خدای بڅښلي محمد علم بڅرکی
هم ددغه ځايه څخه تبديل کړل سو.

ديادولوورده چې په دغه وخت کښي چې استاد محمد گل نوری صاحب
دکندهارپه دولتي مطبعه کښي دتصحيح دمسؤل په توگه په اجيره توگه دنده
ترسره کوله، دغه وخت زه ممکن په اتم ټولگی کښي وم .دغه وخت داتم
ټولگی فارسی ډيرگرانه اوسخته وه،نوزه پر استادمحمد گل نوری صاحب
باندي زده کونکی وم،هغه برسیره پردې چي ماته دافغانستان دفرهنگی
مسائيلوپه باب ډيري شيريني کيسي اوتاريخي يادوني راته کولي ،خو؛
دفارسي دزده کړی په باب ئي په ډيره شيرينه ترجمه اوفارسي را زده کړه،
چې دامتحان په وخت کښي په فارسی کښي می دفهم وړنمرې ترلاسه
کولي،دخدای بڅښلي نوری صاحب ، طریقه ددرس ډيره اسانه اودپوهيدلو
وړمیتودونه ئي درلودله،زماهيڅ وخت ددې غيرتي سپين ږيري خبري او
دده دپوهي لوړپوهنيز بيانونه نه هيريری.

پسله هغه چې استاد محمد گل نوری صاحب دکندهار دتصحيح دڅانگی څخه
دخدای بڅښلي محمد علم بڅرکی دتبدلی سره سم بيرته بي کاره سو. نوويل
کيري چي هغه دمستودخرڅولويوساده ددکان مخته ديوه کاشين اوپيالی په
وسيله مستي خرڅولي،چي داکارددغه لوړشخصيت سره وړنه و.اوپه
نړيواله کچه دهغه نوم اونښان ډيرلوړ اودافغانستان په پيژندنه کښي لوی نوم
درلود.دهغه نوم دوخت داتحادجماهيرشوروی چې دوخت ستر قدرت
و.دختيځ پيژندني په څانگه کښي داستادمحمد گل نوری صاحب پر کتابونوپه

ډیره بیا دملي هنداري پرفلکلوريکو نقلونوباندی دژباري په برخه کښي د تاريخي فلکلوريکو کيسوپه برخه کي په روسي ژبه ډيرکارسوی او تر ننه پوري داستادپرپاته شونوباندي کارکيري.چی په دې باب دغه کيسه دپادولو وړبولم:

هغه وخت چی محمد گل نوری صاحب دمستودکان درلود،داتحادجماهيری شوری دختيخ پيژندني دڅانگی يو علمی معتبره ختيخ پيژندونکی دمحمد گل نوری صاحب ليدوته دخيرنواوځينو پوښتنودلاسته راوړلوپه مؤخه راغلل، لومړی دغه علمی هيئت دافغانستان دوخت داطلاعات اوکلتوروزارت ته ورغلل.خو! دکابل داطلاعات او کلتور وزارت نوموړی درند خارجی هيئت کندهارته واستوی،څه وخت چي کندهارته هيئت ورورسیدی ،نو پسله څه وخته ئي دکندهار دوالي سره ملاقات وسو، او داستادمحمد گل نوری صاحب پوښتنه ئي ځيني وکړه،خودبده مرغه زموردکندهار والي دغه وخت دغه سترانسان استادمحمد گل نوري هيخ هم نه پيژنده، نوئي سمدلاسه دکندهاراطلاعات اوکلتورته احوال ورکړه،چی دلته داتحادجماهيری شوروي ختيخ پيژندونکی غواړی داستادمحمدگل نوري سره وگوري، او همدغه پوښتنه ئي هم وکړه (چي هغه څوک دی)؟.دکندهاروالي خو! په دې هم هيران سو، چی دلته په کندهارکښي دومره لوړشخصيت سته چي دنړی دستر قوت اتحادجماهيری شوروي ختيخ پيژندونکی ورته اړدي او دملاقات غوښتنه ئي کوي،خو زه ئي نه پيژنم... دنومړی هيئت غوښتنه دا وه چی داستاد محمد گل نوري صاحب څخه دوخت غوښتنه وکړی او هغه خپل حضورته ورومني، هيئت فکرکاوه چی استاد به په څومره بنگله کښي دڅومره خدمتکارونو سره په څونده معتبره ځای کښي استوگنه کوي،نو که ئي مور ته دوالی صاحب يا دوخت داطلاعات او کلتورپه سپارښتنه مور ومنلو. بڼه به وي، نو څه وخت چي دکندهار داطلاعات او کلتورعمومی مدير صاحب ته خبرورکړی، اطلاعات اوکلتورهم په گڼت کښي سوه،

ترڅو استاد ځای اوکور پیدا کړي، خودوی پیدا نه کړای سو. نویوه کس وویل: استاد محمد گل نوري سردار محمد چی دکندهار په دولتي مطبعه کښي کارمند ؤ. او استاد محمد گل نوري ددوستانو دجملې څخه ؤ، دهغه څخه باید پوښتنه وسي، بناغلی سردار محمد دمطبعي کارگر وویل او! هغه زما ددوستانوڅخه دی او اوس دملا گلماډپه کوڅه کښي دیوه دکان مخ ته مستي خرڅوي، خپله دده (نوري صاحب) کور هم دملا گلماډپه کوڅه کښي وو. خو په هر صورت بناغلی سردار محمد دشوری دختیځ پیژندنې دهیئت سره په موټر کښي استاد دلیدلودپاره کابل بازار هغه سيمي ته ولاړی، کوم چی استاد هلته مستي خرڅولې، ویل کیری چی دغه دروند خارجی هیئت چی داستاددغه حال ولیدی، ډیر پریشانه سوه، همدغسي دښار هغه دکاندارانو چی دغه دولتي موټران په دغه لورفیلسوف پسي راغلي خارجیان ولیدل، نو هیران پاته سوه چی زموږ په منځ کښي دومره غټ انسان وجود لري چي دبهرڅخه ئې خلک دپوهی څخه گټه تر لاسه کوي.... هیئت استاد مخی ته دژباړونکی سره ودریدل او استاد هم خپل دمستو تاغار دکاندارته وسپاری او خپله دهیئت سره دکور خواته رارهی سو. استاد دختیځ پیژندنې وگروپ ته بشپړه معلومات دخوورځوپه جریان کښي ورکړه، خو دیادولور خبره ده چي ممکن استادئې دځانه سره یوه رسمي هوټل او میلمه ستون ته بیولی وي.

داچی استاد په ځونده لوره کچه دختیځ پوهني راغلي هیئت ته معلومات ورکړي وي، داخویوه برخه اودغه بله برخه چي دنړیوالې ختیځ پوهنی هیئت به دافغانستان ددغسي پوهانو دژوندپه باب څه فکر کړی وي، دابیا بله موضوع ده، مخکی هم په اروپا اونړیواله کچه دپوهانو په باب دغسی کیسي او خبري تيري سوي دي، چي البته دغه ډول ناخوالی دهیواد دبیسوادی او دهیوادد فرهنگ په مقابل کښي دبی پروائی په معنا سره تعبیر کیدای سي. دبیلگي په توگه ددانتي تراژید یکه کیسه چي پسله مريني څخه ئې دنړی پوهان په اثارو پسي گرځیدل او هراثرئې لکونه قیمت درلود. همدغسي

ز مور محمد گل نوری صاحب هم دهیواد دفیوډالی شرایطو او دفر هنگ ته دنه پاملری په سختو څپیرو وهل سوی یو عالم او دهیواد دفر هنگ خد متکارو.

دخدای بڅبلی محمد گل نوری دوفات بد شرایط:

خدای بڅبلی محمد گل نوری دهیواد دفر هنگ په باب ډیر خد متونه کړی دي، چی ز مور ټولنه ئی دفر هنگ په هغه ستاینو انځور کړی ده کوم چی اصلی افغان پیژندنه ده. دنوری صاحب ټوله لیکنی ز مور دفر هنگ ننداره ده. او دټولنی پیژندنی سره په واقعی ډول اړیکي لري. او دپښتنو ځانگړي رازونه لکه: عشق، مینه، ورور و لویوزره ورتوب، توریالی توب، ننگیالی توب، غیرت، دکشرانو احترام، دمشرانو حقوق، دښځو احترام او عزت، میلمه پالنه، هیواد پالنه، پښتنی هوډ او غرور، قربانی و رکول، یا سر بنندنه د عزت په مؤخه، دافغانستان د شتمنیو ساتل اونړی ته داور په گوته کول چی افغانستان یو دطبعی منابعو څخه شتمند هیواد دی، دځنگلنو بنودل، دزاعتی توکو ستاینه، ټوله هغه څه دي چی بناغلی نوری صاحب په خپلو کتابونو کښی، علمی مقالو کښی په ډیره ریالیستیکه توگه څیرلی دي یاښودلی دي، چی دافغانستان دسترو خدمتونو څخه گڼل کیري.

داخو هغه څه وه چی خدای بڅبلی محمد گل نوری صاحب دخپل ژوند په اوږدو کښی دهیواد او دافغانستان دخلکو دپار تر سره کړه، ولی دوخت چارواکو دنوری صاحب په ژوند کښی هیڅ هم دهغه دژوند دسمون دپاره ونه کړه. او نه ئی داسی شرایط ورته برابر کړه چی: دنوری صاحب دتحیق دپاره دي زمینه سازی ورته وکړي، یا حتا دهغه دپاره دي دهغه دنویشتوز زمینه دنوری صاحب په ژوند کښی برابره کړي. پورته بیان مور تاسو ولوستی چی دنړی دستر قدرت لرونکی ختیځ پیژندونکی دده په احترام سره په زر هاو کیلو متره لاره ووهل او تر څو ددغه ستر انسان د علمی تجربیو او پوهی څخه ئی گټه تر لاسه کړه، دوخت حکومت هم په ده باندي داسی فخر وکړی چی: دلته مور دغسی کسان لرو چی په پښتنی ادب کښی خارجی پوهان ئی دایدو او کتنی

دپاره ځانونه ترده پوري رارسوي. واقيعي خداى بڅښلى محمد گل نوري صاحب دافغانستان يوه فرهنگي ذخيره وه او په افغانستان پيژند نه دپښتنو په ځانگړنو کښي به دمحمد گل نوري اثار بي مثال وه. روح دې ښادوي:

هغه وخت چي محمد گل نوري صاحب وفات سو، زما ډير ښه پياددي، چي گران استاد وفات سو، دغه وخت به په تقريبي توگه ۱۳۴۶ يا ۴۷ هـ ش کال کيده چي دکندهار منورينوئي دهغه دکورني سريوځاي جنازه تيروله او دگوتوپه شمار ډير لږ خلک ئي جنازي ته راغلي وه، خو! دده مرغه دده دمرگه څخه وروسته دوخت چارواکي دخداى بڅښلي دمړيني څخه خبر سو، نو دامي هم پياددي چي را ډيوگانو او اخبارونو هغه تبصيري پروويلي او وي ليکلي لکه چي محمد گل نوري دافغانستان يولوى چارواکي تيرسوى وي. نو ماته هم هغه تصور چي خداى بڅښلى نوري صاحب په سپينه ږيره ورځنى مزدورى ته محتاج وو، يادمستو په خرڅولو بخت وو، يا هم دهغه دجنازي مرسوم چي زما ياديري، ډير سره په توپير کښي وه.

زما سره دغه ارمان موجودو، چي دخداى بڅښلي نوري صاحب نوم لکه څنگه چي زما په زړه کښي دى، هغه په دغه مينه سره دباندې هم و خلکو ته ترهغه ځايه پوري چي زه خداى بڅښلى استاد محمد گل نوري پيژنم هم هغه سي ئي ورته څرگند کړم. نو ځکه هغه وخت چي داحمدشاه بابا ټولنه جوړه سو، زموږ په علمي برخو يادکار په خونو کښي يو ډيپارټمنت مودمحمد گل نوري صاحب په نوم ونوموى، چي دادبياتوپه برخه کښي د قدر وړ خدمتونه هم تر سره کړه او تراوسه هم دغه ډيپارټمنت دنوري صاحب دنوم سره تړاويري. او همدغسى دخداى بڅښلى محمد گل نوري دنامتو اثر (ملي هنداري) په نوم موداحمدشاه بابا دعلمي ادبي ټولني نشراتي ارگان ملي هنداري يواونيزه جريده خپره کړه، چي په وروسته کښي نوموړي جريده په يوه ارزښت ناکه مجله سره واوښتل او خپل فعاليت - علمي ادبي

مقالې ئې تر اوسه هم دهاليند په هيواد كښي خپريږي. دنوري صاحب دي
ياد تل اورو دي روښانه وي.